

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

BERG JUDIT – AGÓCS ÍRISZ

Sári és a mókusok

Az árnyékmókusok

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

Sári kirándulni ment
az erdőbe a barátaival,
Hédivel és Maszattal.

Magukkal vitték Pötyi
babát, Puszi rókát, Bodri
kutyát és Hóchócot is.

Amikor elfáradtak, egy tisztáson letelepedtek. Előkerültek a hátizsákból az uzsonnák, és a gyerekek falatozni kezdtek.

Közben halkan beszélgettek, figyelték az erdő neszeit.

olvasópályány © Pozsonyi Pagony

A fák lombjában madarak csicseregtek. Zörgött a közeli bokor, mert egy rigó kapirgált benne. Gyík surrant a kiszáradt fatörzsön. Dongó zümmögött a virágok között.

Valaki azonban nem ütött zajt. Egy mókus figyelt csendesen a tölgyfa alsó ágán.

Kíváncsian nézte a gyerekeket, aztán
nesztelenül végigszaladt az ágon.
Egy ugrással átlendült a következő fára,
ott megállt, visszaneézett.

Mancsába fogott egy makkot, rágni kezdte.
Biztosan kedvet kapott, hogy együtt
uzsonnázzon Sáriékkal.

– Gyere ide, mókus! – kiabált neki Maszat, de a kis állat megijedt a hangjától, és villámgyorsan elmenekült az ágak sűrűjébe.

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

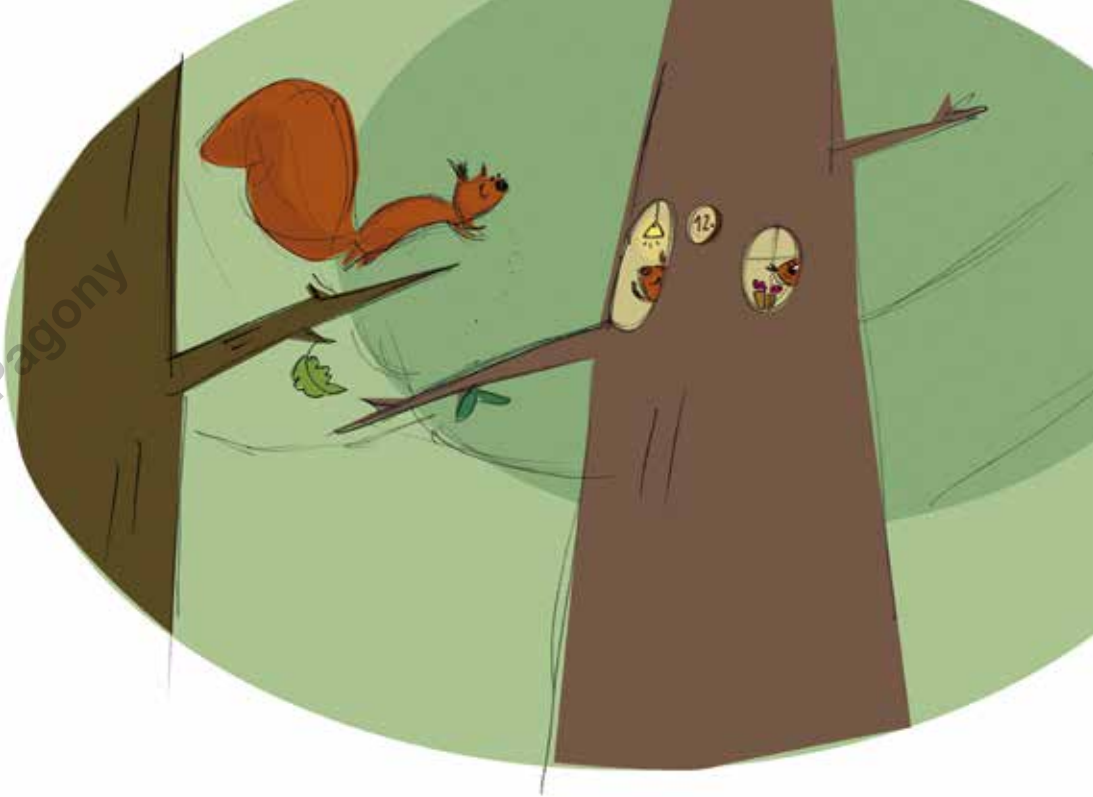
– Milyen ügyes! – nézett utána Sári. – Én is szeretnék ágról ágra ugrálni!

Izgalmas volt
a kirándulás!

Árkon-bokron át követték az ösvényt,
jártak hegytetőn, patakparton.
Esteledett már, mire hazaindultak.

– Nagyon elfáradtam – mondta Hédi, amikor beértek a városba. – A mókusoknak könnyebb. Nem kell az utcán gyalogolniuk.

– Bárcsak mi is mókusok lennénk! – sóhajtott Maszat.

– Nézzétek, a lámpafényben látszik a járdán
a fák és kerítések árnyéka! – kiáltotta Sári. –
Legyünk mi is mókusok! Árnyékmókusok!

olvasópéldány © Pozsonyi Pál

A gyerekek a fák árnyékán ugráltak,
libasorban végigegyensúlyoztak a kerítések
peremén, pont úgy, mint a mókusok.

Így nem is volt fárasztó az út! Hamar el-
érték a sarokra, ahol búcsúzniuk kellett.

Sári Puszival és
Pötyi babával
elindult hazafelé.
– Gyertek! Otthon
megvacsorázunk,
aztán bebújunk
az ágyba!

– Mármint az odúba,
ugye? – kérdezte Pötyi.
– Persze – nevetett
Sári. – Hiszen most
mókusok vagyunk.

olvasópéldány © Pozsonyi Magány

– Akkor ma mogyorót kérek vacsorára! –
szuszogott vidáman Puszi.

Sári mesél

Pötyi baba és Puszi róka sokat veszekedett. Pötyi mindig elvette Puszi játékait.

Puszi erre felborította Pötyi babát.
– Csúnya Pötyi! – mérgelődött a róka.
– Csúnya Puszi! – kiabált könnyes szemmel Pötyi.

Úgy megharagudtak, hogy többé nem is akartak együtt játszani. Puszi elbújt a függöny mögé, Pötyi a sarokban duzzogott.

Hiába próbálta Sári kibékíteni őket, hátat fordítottak, és egymásra se néztek.

Sári megunt a veszekedést, ezért egyedül ült le a szőnyegre, és mesélni kezdett.

olvasókönyv © Pozsonyi Pagony

„Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy nagy fa. Az odvában egy mókuscsalád lakott.”

„Mókusmamának két kölyke született,
Pötyi mókus és Puszi-muszi. De a két
testvér mindig veszekedett.

Nem akartak egy
odúban aludni, elvették
egymás mancsából
a diót, tobozokkal
dobálództak.”

„Végül úgy összevesztek,
hogy mindketten világgá
mentek, amikor az
anyukájuk éppen eleséget
keresett.

Puszi-muszi felmászott
egy fenyőfa csúcsára,
Pötyi pedig elindult
felfedezni az erdőt.

Csakhogy arra röppent
egy varjú, és meglátta
a fa csúcsán kuporgó
Puszi-muszit.”

olvasópéldány © Pozsonyi Magyar

„Megpróbálta elkapni a kismókust, aki ijedtében lepottyant a fáról. Nem törte össze magát, de begurult egy mély gödörbe, onnan kiabált. A varjú elrepült.

olvasópéldány © Pozsonyi Pagonyi

Pötyi meghallotta a testvére sírását, és visszafordult, hogy megnézze, mi történt.”

„Hiába próbálta
kihúzni, nem járt
sikerrel, sőt, egy
óvatlan pillanatban
ő is bepottyant
Puszi-muszi mellé
a gödörbe. Most már
ketten kiabáltak.

Felfigyelt a zajra egy menyét.
– Kismókus lesz ma a vacsora! – örvendezett.”

„Csakhogy amikor
a gödör fölé hajolt,
Puszi-muszi felkapott
egy botot, és kiabálni
kezdett.

– Nem engedem, hogy
bántsd a testvéremet!

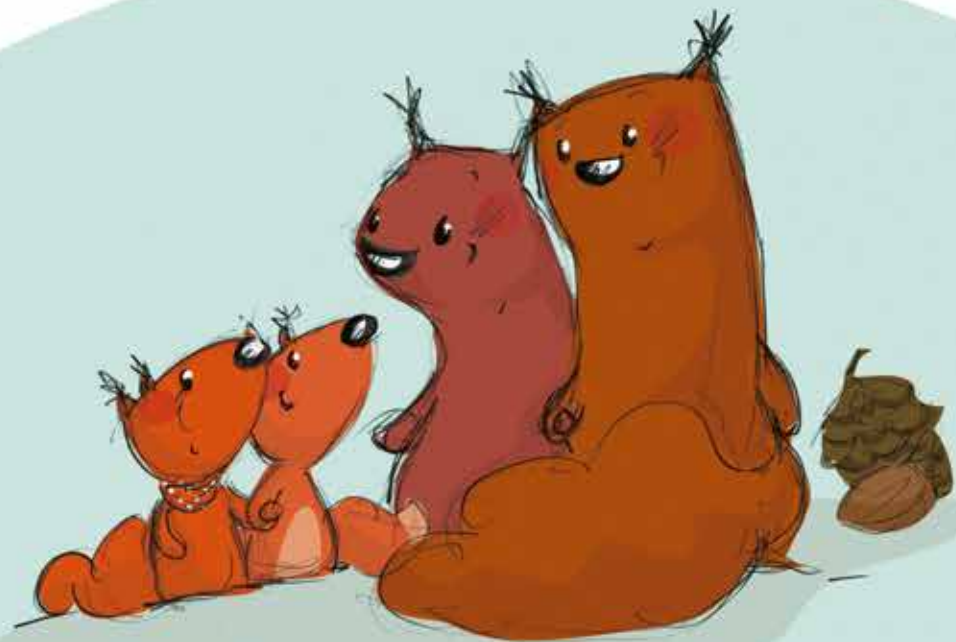
Erre már megérkezett mókusmama és
mókuspapa is, és elűzték a menyétet.”

– És ugye kihúzták Puszi-muszit a gödörből? – kérdezte Pötyi baba.
– Hát persze – nevetett Sári. – Pötyi mókust is kihúzták, és végre megint együtt volt a család.

– Akkor jó – nyugodott meg Puszi róka. – Kicsit féltem.

– Vigyáztak egymásra – magyarázta Sári. –
Amikor Puszi-muszi bajba került, Pötyi mókus
rögtön a segítségére sietett.

– És amikor Pötyi mókus megijedt
a menyéttől, Puszi-muszi megvédte –
bólogatott Pötyi baba.

– Mert Puszi-muszi
és Pötyi mégis csak
jó testvérek –
tette hozzá Puszi.

Pötyi megint bólintott.
– Akkor mehetünk ját-
szani? – kérdezte Sári.

– Igen! – kiáltotta egyszerre a baba és róka.

© BERG JUDIT, AGÓCS ÍRISZ – PAGONY KIADÓ Kft., 2021 (WWW.BERGJUDIT.HU, WWW.IRISZAGOCS.COM)

Megjelent a Pagony Kiadó Kft. gondozásában (1114 Budapest, Bartók Béla út 15/a, www.pagony.hu)

Könyvterv: SERES TAMÁS, A könyv Maszat és Tisza betűtípusokkal készül.

Felelős kiadó: DEMÉNY ESZTER és ÜRÖGDI ANDRÁS. Felelős szerkesztő: KOVÁCS ESZTER

Műszaki szerkesztő: PAIS ANDREA, Produkciós munkák: WUNDERLICH PRODUCTION Kft.,

Produkciós vezető: MÉSZÁROS GABRIELLA, Nyomás, kötés: CENTRAL DABASI NYOMDA ZRT.

Felelős vezető: BALIZS ATTILA, WWW.DABASINYOMDA.HU

ISBN 978-963-587-020-2

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony